

ΖΕΥΣ. Ἐπέ μοι, Διὸς δὲ οὐκ ἤκουσας ὄνομα,
οὐδὲ βωμὸν εἶδες ἐν τῷ Γαργάρα, 6) τοῦ ὕοντος καὶ
βροντῶντος, καὶ ἀστραπᾶς ποιῶντος;

ΓΑ. 7) Σὺ, ᾧ βέλτιστε, φῆς εἶναι, ὃς πρῶην
κατέχεας ἡμῶν τὴν πολλὴν χάλαζαν, ὃ οὐκ εἶν ὑπερ-
άνω λεγόμενος, ὃ ποιῶν τὸν ψόφον, ᾧ τὸν κριὸν
ὃ πατήρ ἔθυσεν; εἶτα τί ἀδικήσαντά με 7 a) ἀνήρπα-
σας, ᾧ βασιλεῦ τῶν θεῶν; τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ
λύκοι διηρπάσαντο ἤδη, ἐρήμοις ἐπιπεσόντες.

ΖΕΥΣ. Ἔτι γὰρ μέλει σοι τῶν προβάτων ἀθα-
νάτῳ γεγεννημένῳ, καὶ ἐνταῦθα συνεσομένῳ μεθ' ἡμῶν;

ΓΑ. Τί λέγεις; οὐ γὰρ κατάξεις με ἤδη ἐς
τὴν Ἰδην τήμερον;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς· ἐπεὶ μάτην αἰετὸς εἶην ἀντὶ
θεοῦ γεγεννημένος.

ΓΑ. Οὐκοῦν ἐπιζητήσει με ὁ πατήρ, καὶ ἀγα-
νακτήσει μὴ εὐρίσκων, καὶ πληγὰς ὕστερον λήψομαι,
καταλιπὼν τὸ ποίμνιον.

ΖΕΥΣ. Ποῦ γὰρ ἐκεῖνός ὄψεται σε;

ΓΑ. Μηδαμῶς· ποδῶ γὰρ ἤδη αὐτόν· εἰ δ'
ἀπάξεις με, ὑπισχνουμαί σοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ
κριὸν

6) Γαργαρω) ab Hom. mutuatum hunc Gargarum pu-
tat Hemsterh. cur vero ab Homero? Gargarum affert Lucianus,
non quod H. eius mentionem saepius fecit, sed quod vicinus
Ganymedi mons et notus ei esse poterat.

7) ah! quam placet rustica haec simplicitas!

7 a) conjicio τι ἀδικ. σε ἀνηρπ. qua iniuria afficientem
σε rapuisti? το με enim in τῷ ἀδικῆσ. comprehenditur.